

РЕШЕНИЕ

№ 6436

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7236** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Щ. Р. - юрисконсулт срещу Решение № Ж-435/02.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.2, т.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания: в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на И. И. Н. за присъединяване на „Ф. 30 kWp” предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ XV-25, кв.25, [населено място], общ. С., обл. С., за която присъединяването е отказано със Становище № 4413837/16.04.2020; (ii) в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се сочи, че Решение № Ж-435/02.07.2020г. на КЕВР е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, както и в противоречие с материалния закон и целите на закона, поради което се иска да бъде отменено като незаконосъобразно.

Жалбоподателят [фирма] редовно призован, се представлява от юрк. Р., която моли

съдът да уважи подадената жалба. Моли решението да бъде отменено. Поддържа изложеното в жалбата. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Издаденият административен акт счита за правилен, моли да бъде потвърден. Счита, че не са налице доводите, наведени в жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли за срок за писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Заинтересована страна И. И. Н., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) е постъпила жалба от И. И. Н., срещу [фирма] в която се възразява срещу отказ от присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] на обект Фотоволтаична централа (Ф.) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ XV-25, кв.25, [населено място], [община], област С..

КЕВР приела, че жалбата отговаря на изискванията на чл.142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за разглеждане.

В нея се твърди, че на жалбоподателя е връчено Становище № 4413837/16.04.2020г. с което по същество се отказва присъединяването на заявения обект с мотива, че съществуващата ВЛ 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“ е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл.143 от Наредба № 3 е изпратена на 05.05.2020г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 15.05.2020 г.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че поради факта, че съществуващият въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, който охранява района на [населено място] е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, няма данни за предстоящо развитие на потреблението в района, и присъединяването на нова Ф., която се иска да бъде изградена, би предизвикало недопустимо влошаване на качеството на напрежението в тази част на електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявило, че направените проучвания от тяхна страна не показват предстоящо нарастване на потреблението в района през следващите 2 години, поради което и не предвижда ситуацията да се промени.

В Комисията за енергийно и водно регулиране била подадена жалба чрез [фирма] от И. И. Н., срещу Становище № 4413837/16.04.2020г. на дружеството.

С Решение № Ж-435/ 02.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.2, т.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания: в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на И. И. Н. за присъединяване на „Ф. 30 kWp” предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ XV-25, кв.25, [населено място], общ. С., обл. С., за която присъединяването е отказано със Становище № 4413837/16.04.2020; (ii) в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да

предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбата е подадена срещу Решение № Ж-435/ 02.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В открито съдебно заседание на 05.10.2021 г. е изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза. Изводите на експерта са: по т.1 - Изчисленото отклонение на напрежението при съществуващото положение е 712,27 V. Допустимата стойност на напрежението в мрежи СрН (22,0 kV) не е превишена. От гледна точка на приетите в дружеството вътрешни технически и организационни правила, отклонението на напрежението $\Delta U=712,27$ представляващо 3,56 % превишава приетото 2 %. По т.2 - При присъединяване на допълнителната генерираща мощност 30 kWp, от гл.т. на максималното възможно напрежение в мрежа СрН, което е $20,0 \cdot 1,1=22,0$ kV не се превишава. От гл.т. на приетите в дружеството вътрешни технически и организационни правила, отклонението на напрежението $\Delta U=712,27$ представляващо 3,61 % превишава приетото 2%.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира и правните си изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като е подадена в срок (решението е връчено на 14.07.2020 г., а жалбата е входирана на 16.07.2020г.) от надлежна страна – дружество адресат на процесното решение. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

На основание чл.22, ал.1, т.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са уредени в Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

Съгласно чл.142, ал.1 от НЛДЕ жалбите се подават писмено на хартиен носител или по електронен път. Предвид възможността за подаване на жалби по електронен път, в ал.3 от същата разпоредба е предвидено, че в случаите, когато жалба по чл.142, ал.1, т.1 и 2 от физическо лице не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, същата може да се подаде в електронна форма чрез Единния портал за предоставяне на информация и услуги от Комисията, подписана с електронен подпис или усъвършенстван електронен подпис, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

В чл.143, ал.1 от НЛДЕ са посочени изискванията, на които следва да отговаря жалбата, а именно: да е написана на български език; да са посочени името и адресът на жалбоподателя, както и наименованието на лицето, срещу което е жалбата; да е посочено в какво се състои искането; да са изложени обстоятелствата по случая и да са представени доказателства, ако жалбоподателят разполага с такива; да е подписана от жалбоподателя.

В чл.4 от НЛДЕ е регламентиран редът за проверка на редовността на подадените жалби за съответствието им с изискванията на закона и наредбата, респективно

предприемане на действия при установена нередовност на жалбата.

Съгласно чл.4, ал.1 от НЛДЕ Комисията проверява подадените жалби за съответствие с изискванията на закона и наредбата в 7-дневен срок от постъпването им, като на основание ал. 2 от същата разпоредба, когато се установи нередовност на заявлението или жалбата, на жалбоподателя се изпраща писмено съобщение да отстрани допуснатите нередовности в срок 7 дни. Съгласно ал.3, ако в срока заявителят не отстрани нередовностите, преписката не се разглежда по същество и се прекратява с решение на Комисията, а на жалбоподателя, се изпраща писмено уведомление, че преписката е прекратена и заявлението или жалбата не подлежи на разглеждане по същество (ал. 4). Начинът на образуване и проучване на преписките, редът за разглеждане на подадените заявления и жалби, както и редът за приемане на решения по тях се определят в Устройствения правилник на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация (ал. 5).

В изпълнение на горепосочените норми при проверка относно редовността на подадената от жалбоподателя жалба се установява, че тя е подадена въз основа на цитираните норми.

Предвид горното, правилно Комисията е приела жалбата за редовна и е разгледала преписката.

Спазени са изискванията за форма на акта от формална страна, Решение № Ж-435 от 02.07.2020г. съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. АПК е въвел писмената форма като изискване за валидност на индивидуалния административен акт. За да е нарушено изискването за форма следва формата да е определена в закон, а именно чл.59, ал.2 от АПК. Изискванията на чл.59, ал.2 от АПК са изисквания към самата писмена форма, но самите те не са форма на акта, поради което наличието им в материализирания вид на акта имат отношение към неговата редовност.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да бъде определено едно нарушение на административно производствените правила като съществено, което е основание за отмяна на административен акт по чл.146, т.3 от АПК, това нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било допуснато би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Относно материалната законосъобразност на Решение № Ж-435 от 02.07.2020г. и несъответствието му с целта на закона, следва да се има предвид, че същото е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение № Ж-435 от 02.07.2020г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на закона, което е отменително основание по смисъла на чл.146, т.5 от АПК.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на решението. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Предвид това съдът намира наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на процесното решение за неправилни.

Електроснабдителното дружество счита за неправилно разбирането, че мрежовият

оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура в посочения от заявителя срок.

Съдът споделя изводите на КЕВР. От събраните по делото доказателства се установява, че г-н Н. е подал искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в имот УПИ XV-25, кв.25, [населено място], [община], обл. С., при условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ. [фирма] е издало документ неправилно наименуван Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № 4413837/16.04.2020г. с което по същество е отказало присъединяване на заявената централа с мотив, че съществуващият въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, който охранява района на [населено място] е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности. Съгласно чл.91, ал.1 от Наредба № 6, с писменото становище, предоставено на лицето, подало искане за присъединяване, се определят условията за присъединяване. Отказът за присъединяване по чл.90, ал.1 от Наредба № 6 следва да бъде мотивиран, а електроразпределителното дружество е задължено да предложи нов срок за договаряне.

[фирма] не е предоставило данни за реализирани товари, поради което твърдението, че присъединяването на Ф. би довело до влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти, е изцяло недоказано. Електроразпределителната мрежа на [фирма] е елемент от електроенергийната система на страната, а не е затворена отделна мрежа. Произведената електрическа енергия, ако не се консумира на място, ще бъде пренесена до по-близки или по-далечни консуматори по съоръженията на [фирма]. Ако не се консумира от клиентите на [фирма], тя ще бъде върната в преносната мрежа и преразпределена към други клиенти. Задължението на [фирма] е да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители в унисон със закона. Съгласно чл.116, ал.1 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия. В алинея 3 на същия член е разписано, че операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В чл.27 от ЗЕВИ е уредено разпределението на разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, а именно: до границата на собственост на електрическите съоръжения - за сметка на производителя (ал. 1), от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването - за сметка на собственика на съответната мрежа (ал. 2).

Това налага извода, че [фирма] не е доказало твърденията си, че присъединяването на Ф. ще доведе до влошаване качеството на електроснабдяването на обектите на клиенти в района, неправилно е издало отказ за присъединяване в документ, именуван „становище“ и не е спазило чл.91, ал.1 от Наредба № 6, като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл.87,

ал.2, т.2 от същата наредба. [фирма] неправомерно е издало Становище № 4413837 от 16.04.2020г. с което е отказано присъединяването, вместо да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ XV-25, кв.25, [населено място], [община], област С..

Съдът намира, че наведените в жалбата оплаквания се свеждат до нежеланието от страна на оператора на електроразпределителна мрежа да бъде натоварен с допълнителни разходи по присъединяването на процесната Ф.. Доводите му, че ще се създаде недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, която се доставя чрез съоръженията до обектите на потребителите в района, се обориха от заключението на вещото лице, което се кредитира от съда. Дори да се приеме, че с присъединяването на спорната Ф. ще влоши качеството на доставяната електрическа енергия, респ. би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението на присъединените клиенти, то именно жалбоподателят е този, който е задължен да извърши необходимата реконструкция. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и разходите за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа. Задължение на Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителната мрежа, е съгласно чл. 116, ал. 3 ЗЕ да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗЕВИ операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложи в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Вместо това [фирма] е заявило, че такава реконструкция не предстои през следващите 2 години.

Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

От приета по делото съдебно-техническа експертиза се установи, че допустимата стойност на напрежението в мрежи СрН (22,0 kV) не е превишена, както и че при присъединяване на допълнителната генерираща мощност 30 kWp, от гл.т. на максималното възможно напрежение в мрежа СрН, което е $20,0 \cdot 1,1 = 22,0$ kV не се превишава.

В тази връзка съдът, счита че правилно КЕВР е приела жалбата на заинтересованата страна, срещу [фирма], с която се възразява срещу Становището, за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на процесната „Фотоволтаична електроцентрала, за основателна.

В случая КЕВР е постановил законосъобразен акт. Съдът не констатира

наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от процесуалните представители на ответника, за присъждане на разноси, следва същите да бъдат уважени и такива следва да бъдат присъдени в размер на 100 лева, за юрисконсултско възнаграждение.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Щ. Р. - юрисконсулт срещу Решение № Ж-435/02.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Щ. Р. - юрисконсулт, да заплати на КЕВР, сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: